

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010869
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010869.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. februára 2024 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. augusta 2023, sp. zn. 0T/114/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. augusta 2023, sp. zn. 0T/114/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„dňa 25.06.2023 v čase o 01.40 hodine v obci Krajnú viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb EČ: C. po tom, čo požil alkoholické nápoje, pričom bolo dychovou skúškou zistených 1,14 mg etanolu na liter vydýchnutého vzduchu.“

Za to bol okresný súdom odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 3 roky.

Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 67 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, ktoré smerovalo proti výrokom o uložení trestu v neprospech obžalovaného. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Napadnutým rozsudkom bol obvinený A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, uvedenom v rozsudku a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace s podmienenečným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 67 mesiacov.

S rozsudkom sa nestotožňujem v časti uloženého trestu s tým, že podľa môjho názoru mal byť obžalovanému zároveň uložený aj trest prepadnutia vecí, a to osobného motorového vozidla Škoda Superb EČ: C., ktoré použil na spáchanie žalovaného skutku.

Súd neuloženie tohto trestu odôvodnil tým, že napriek tomu, že sa už v minulosti dopustil rovnakého trestného činu za opakovane spáchanú rovnakú trestnú činnosť súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti nad 5 rokov v zmysle ust. § 61 ods. 3 Trestného zákona, na ktoré potrestanie citované zákonné ustanovenie odkazuje v prípade opakovaného spáchania tohto skutku. Rovnako tak sa súdu javí za dostatočný obžalovanému uložený trest podmieneného odsúdenia a zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel bez uloženia trestu prepadnutia vozidla aj vzhľadom na hodnotu vozidla a jeho ďalšie využitie. I keď súd nemal v konaní preukázanú hodnotu vozidla určenú odborným vyjadrením, podľa vyjadrenia obžalovaného v zápisnici o výsluchu, v zápisnici o vydaní veci a fotodokumentácie vyhotovenej po zaistení vozidla, jedná sa o Škodu superb, ročník 2012, ktoré má najazdených 231.146 km, je v plnej výbave s android rádiom, so strešnou anténou typu Shark, elektrónmi. Má trhovú hodnotu 7.000,00 - 8.000,00 Eur. Toto osobné motorové vozidlo kupoval obžalovaný z druhej ruky, keď malo najazdených 152.000,00 km, cca 5 rokov dozadu. Toto vozidlo používal na súkromné účely, na cestu do práce, na dovolenku. Uvedené motorové vozidlo môže naďalej používať rodina obžalovaného, teda môže byť používané aj pre účely maloletého syna obžalovaného.

S týmto názorom súdu sa nestotožňujem, a mám za to, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky na uloženie uvedeného trestu prepadnutia veci.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a z evidenčnej karty vodiča, vedených na obvineného, je zrejmé, že u neho nešlo v inkriminovanej veci o prvé a ojedinelé vedenie motorového vozidla po požití alkoholu. Je síce pravdou, že súd zohľadnil túto okolnosť pri určovaní výmery uloženého trestu zákazu činnosti, spočívajúcej vo vedení motorového vozidla s tým, že aplikoval ustanovenie § 61 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Toto opatrenie však podľa môjho názoru účinne nezabráni obvinenému po jeho vykonaní v budúcnosti zopakovať podobné konanie. Obdobná výstraha (rovnaké druhy trestov) mu bola uložená už odsúdením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T 131/2014 zo dňa 10.12.2014 a táto nebola pre neho evidentne dostatočným poučením.

Snáď by sa obvinený zamyslel nad svojimi počinmi, ak by mu súd siahol na majetok a odňal mu vozidlo, ktoré vlastní. Ak nebude mať k dispozícii motorové vozidlo nebude mať nástroj na páchanie trestnej činnosti daného druhu. Ak zväžíme pravdepodobnú odhadovanú hodnotu predmetného zaisteného vozidla, je možné predpokladať, že strata majetku takej hodnoty bude do značnej miery znamenať pre obvineného vážnu ujmu a odradí ho to od opakovania danej protiprávnej činnosti. Pri súčasnom náraste daného druhu trestnej činnosti opatrenie spočívajúce v zásahoch do majetkových práv páchatelov sa javí ako jediná možná zábrana účinná v rámci prevencie tohto druhu trestnej činnosti, keďže doposiaľ ukladané druhy trestov, evidentne nepostačujúce a neúčinné.

Argument súdu, že vozidlo môže využívať rodina obžalovaného, nie je adekvátny na neuloženie trestu prepadnutia veci. Obžalovaný je slobodný, žije sám a je výlučný vlastník aj držiteľ zaisteného vozidla. On sám uviedol, že vozidlo môžu užívať jeho brat, neteť a otec. Tieto osoby však nežijú s obvineným v spoločnej domácnosti a nie sú ani nevyhnutne odkázaní na toto vozidlo napr. zo zdravotných dôvodov, napr. na odvoz k lekárovi, či z pracovných alebo iných dôvodov (dochádzanie do práce, školy atď.). Pri ukladaní trestu nie je na mieste zohľadňovať eventuálne záujmy vzdialených príbuzných, resp. osôb, ktoré nežijú s páchatelom v spoločnej domácnosti a nie sú nevyhnutne odkázané na používanie tohto vozidla. V tejto súvislosti neobstojí ani argument, že vozidlo môže byť používané aj pre účely maloletého syna obvineného. Poukazujem pritom i na tú skutočnosť, že súd ani nevykonal dokazovanie zamerané na preverenie obhajobných vyjadrení obžalovaného v tomto smere, či sú na vozidlo prípadne odkázané iné osoby, iba sa uspokojil s vyjadrením obžalovaného, že by ho mohli používať.

Okrem toho sa domnievam, že pri ukladaní trestu je potrebné v danej veci zohľadniť i nameranú hodnotu hladiny alkoholu v krvi obvineného, ktorá sa priblížila k vyššiemu stupňu opitosti, a ktorá mohla závažným spôsobom negatívne ovplyvniť, správanie a reakcie obvineného v cestnej premávke.

Vzhľadom k uvedeným dôvodom považujem uložený trest za nedostatočný a napadnutý rozsudok za nezákonný a navrhujem Krajskému súdu v Trenčíne, aby ho preskúmal a podľa § 321 ods. 1 písm. e)

Trestného poriadku zrušil. Zároveň navrhujem vrátiť podľa § 322 ods. 1 Trestného Poriadku predmetnú vec Okresnému súdu Trenčín na nové pojednanie a rozhodnutie.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol nasledovné:

„Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, počas celého trvania trestného konania som spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ani voči vydanému trestnému rozkazu som nepodal odpor a tento podal iba prokurátor. Na hlavnom pojednávaní som sa opätovne k spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal, vykonaním vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Môj čin som niekoľkokrát v konaní úprimne oľutoval. Z mojej strany išlo o konanie neuvážené, vopred neplánované, ktoré vyplynulo z vtedajších mojich osobných problémov. Toto moje konanie sa nebude nikdy v budúcnosti opakovať, je pre mňa obrovským trestom hrozba výkonu trestu odňatia slobody, najmä kto by sa postaral o môjho maloletého syna. Preto v žiadnom prípade nehrozí, že sa toto moje konanie niekedy zopakuje, som si vedomý svojej zodpovednosti.

Žijem sám s maloletým synom, ktorému nahrádzam oboch rodičov, nakoľko jeho matka je psychicky chorá, na syna prispieva iba sumou 35,-€ a som teda samoživiteľ maloletého syna C. B., nar. XX.XX.XXXX. Motorové vozidlo Škoda Superb je staršie ojazdené motorové vozidlo, so zostatkovou hodnotou 7.000-8.000,-€, avšak pre mňa a môjho syna je toto existenčne dôležité, nakoľko na ňom dochádzam do práce, vozím na ňom maloletého syna, do školy, k lekárom, na návštevy jeho starých rodičov zo strany matky žijúcich v Zlatníkoch, nie je pre nás predstaviteľné ostať bez auta, jeho prepadnutím by som neutrpel iba ja, ale tiež aj moja rodina, môj maloletý syn. Ako samoživiteľ som s týmto autom podnikal s maloletým synom aj výlety a dovolenky. Sám prokurátor poukazuje na ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený či najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Jedine ja ako jediný rodič poskytujúci maloletému synovi osobnú starostlivosť zabezpečujem jeho prepravu, a toto by som chcel aj naďalej, čo je síce možné zabezpečením iného šoféra spomedzi rodiny - pomáha mi brat, otec, ale je nevyhnutné mať v dispozícii vlastné auto.

Hoci mi je toho času udelený zákaz viesť motorové vozidlo a tento nemienim porušiť, použitie tohto auta je možné mojimi príbuznými žijúcimi v rovnakej obci, v prípade potreby pre mňa a syna. Pre mňa by bolo prepadnutie auta neúmerne prísny trestom, nakoľko na iné motorové vozidlo resp. na iné zabezpečenie prepravy nemám finančné prostriedky a na iné motorové vozidlo by som sporil roky.

Je pravdou, že som už bol odsúdený za rovnaký trestný čin, avšak poukazujem na skutočnosť, že toto bolo takmer pred 10 rokmi, odsúdenie je zahladené a dodržal som v tom čase súdom uložený zákaz viesť motorové vozidlo, v skúšobnej dobe som sa osvedčil. Okrem tohto som sa dopustil jedného nezávažného priestupku, kde som uhradil blokovú pokutu, nedopúšťam sa trestnej činnosti a snažím sa viesť riadny život, nemám žiadne konflikty s okolím a pod ..

Opätovné spáchanie rovnakého trestného činu mi bolo premietnuté pri ukladaní trestu zákazu činnosti, mám za to, že z mojich osobných, majetkových a rodinných pomerov je zrejmé, že nie je namieste ma exemplárne trestať aj prepadnutím motorového vozidla. V zmysle súdnej praxe, v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. V danom prípade toto súd aj vykonal. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, tak ako uviedol súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, že je dostatočným potrestaním uloženie podmieneného trestu odňatia slobody a dlhého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. A to aj vzhľadom na následky mnou spáchaného trestného činu, nakoľko nedošlo k žiadnym škodám na majetku či zdraví, je uložený trest resp. tresty postačujúcim postihom, aj tieto budú mať pre mňa závažné dôsledky.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) a aby odvolací súd rozhodol tak, že obžalovanému uloží aj trest prepadnutia motorového vozidla. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namieta správnosť neuloženia trestu prepadnutia motorového vozidla a neuloženie takéhoto trestu je podľa jeho názoru v rozpore so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák., v čom prokurátor videl vady napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť trestu uloženého obžalovanému v dôsledku neuloženia aj trestu prepadnutia motorového vozidla, odvolací súd sa s dôvodnosťou tejto námietky prokurátora nestotožnil. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k neuloženiu trestu prepadnutia motorového vozidla obžalovanému. Odvolací súd v súvislosti s takýmto odôvodnením konštatuje, že okresným súdom zistené skutočnosti majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktorých správnosť prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho aj výkonom trestu prepadnutia motorového vozidla. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla v prípade stíhaného trestného činu nie je v zmysle § 60 ods. 1 Tr. zák. obligatórne. Ide o možnosť, nie povinnosť súdu uložiť tento druh trestu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd veľmi citlivo a uvážene pristupoval k posudzovaniu otázky, či je obžalovanému nutné ukladať aj prokurátorom navrhovaný tento druh trestu. Napadnutý rozsudok podľa názoru odvolacieho súdu nevysielal ani z hľadiska generálnej prevencie negatívny signál, nakoľko s poukazom na okolnosti prejednávaneho prípadu a poznatky o osobe obžalovaného je odrazom práve individuálneho a citlivého prístupu ku každému jednotlivému prípadu. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky prokurátorom namietanej neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu, v prejednávanom prípade okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal pri ukladaní trestu na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ktorý urobil v jeho prejednávanom prípade vyhlásenie o vine, spôsob spáchania činu, mieru zavinenia a prevahu poľahčujúcich okolností, ale aj na samotnú osobu obžalovaného,

príčom už samotný podmienený trest odňatia slobody ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu sú podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné na to, aby bol naplnený účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. Z okolností, vyplývajúcich z odpisu z registra trestov možno vyvodiť u obžalovaného len sklony k páchaniu trestnej činnosti, nakoľko predchádzajúce odsúdenie má obžalovaný zahladené. Avšak túto okolnosť okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zohľadnil v uložení trestu zákazu činnosti viesť akéhokoľvek motorové vozidlo v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 67 mesiacov.

Samotný princíp ukladania trestov vyžaduje na nápravu páchatel'a pôsobiť najskôr miernejšou formou trestu, pričom nie je nevyhnutné ihneď ukladať prísnejšie represie voči obžalovanému. Odvolací súd je toho názoru, že prísnejšie tresty treba ukladať až v prípade recidívy, keď na nápravu obžalovaného dostatočne nepôsobili miernejšie tresty, ktoré nespĺnili svoj účel.

Odvolací súd na podklade dôvodov odvolania prokurátora nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. k odôvodnenému záveru o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.